

РЕШЕНИЕ

№ 5608

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5268** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 18.03.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 – ви състав по НАХД № 10642/2019г. е отменено Наказателно постановление /НП/ №327906/2018г. издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл.35, ал.7, т.1 НРУПОГТТСО за нарушение на чл.18, т.1, , б.“а“, „б“ и „в“ вр. с чл.35, ал.1 вр. чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ на М. М. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Недоволен от решението е останал административнонаказващият орган, който го оспорва като постановено при неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения и моли за отмяната му като вместо това бъде потвърденото процесното НП като законосъобразно издадено. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк. Ц., която поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът по оспорването – редовно призован, не се представлява и не изразява

становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 27.12.2017г., в 15:25 часа в [населено място], в Метро – 1, след спирка на „С.“, посока „М. 1“ пътувал без редовен превозен документ, като отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. За това срещу него бил съставен АУАН бл.№ 0327906/27.12.2017г., с което било повдигнато административнонаказателно обвинение за виновно извършване на нарушение на разпоредбите на чл.18, ал.1, б.“а“, б.“б“ и б.“в“, във вр. с чл.35, ал.1, във вр. с чл.34, ал.3 НРУПОГТТСО.

Въз основа на така съставения АУАН, заместник-кмета на Столична община издал процесното НП № 327906/12.01.2018г., с което на основание чл.35, ал.7, т.1 НРУПОГТТСО наложил на Д. административно наказание глоба в размер на 200 лева.

За да постанови решението си първоинстанционният съд приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, но са издадени при съществени нарушения на процесуалните правила.

Настоящият съд споделя правните изводи на СРС за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Налице е несъответствие между описанието на нарушението в наказателното постановление и дадената му правна квалификация. В процесното НП жалбоподателят е санкциониран за това, че пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Съгласно чл. 35, ал. 1 от действащата към момента на нарушението и отменена понастоящем Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (Отменена с § 4 от ПЗР на Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. - в сила от 05.05.2018 г.), при отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продаван от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на

електронен носител, за всяко от тези нарушения, от длъжностното лице по контрола на пътника се съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник слиза на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нормата на чл. 35, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 34, ал. 1, като според последната, при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ, или нарушаване реда в превозното средство, пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците на стойност двадесет пъти по-висока от цената на картата за еднократно пътуване. Поведението на сочения за нарушител е квалифицирано като осъществило състава на чл. 18, т. 1, б. „а“, „б“ и „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата и административнонаказателната му отговорност е ангажирана на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата.

Според настоящият съдебен състав е налице неяснота на административното обвинение, поради некоректното посочване на законовите разпоредби, които се твърди, че са нарушени. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че с поведението си пътникът е нарушил чл. 18, т. 1, б. „а“, „б“ и „в“ от Наредбата, които са свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: да притежават превозен документ /б.„а“/, да го представят на контролните органи /б.„б“/, както и да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта /б.„в“/.

В случая, както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Отделно от това, както бе посочено по-горе, с текстовата част на АУАН и НП е вменено едно нарушение, а цифрово, са вменени поне две - 18, т. 1, б. „а“, „б“ и „в“ от Наредбата, и отделно чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от същата. По този начин за жалбоподателя е невъзможно да разбере колко и кои нарушения му се вменят, съответно да ангажира адекватно защитата си. Ако са две вменените нарушения, има и нарушение на чл. 18 от ЗАНН, доколкото е определено едно наказание и не става ясно за кое точно нарушение е определеното наказание и защо. Това безспорно съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Законосъобразни са и се споделят от касационния съд и изводите за маловажност на нарушението. Хипотезата на "маловажен случай" по смисъла на чл.28 ЗАНН е изключена от публично-правното естество на неизпълненото задължение. В конкретния случай деянието не е застрашило обществените отношения - предмет на защита, с висока интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение, вземайки и в предвид физическото и психическо състояние на ответника към процесния период.

Като е достигнал до горните правни изводи за отмяна на НП, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.03.2021г. по НАХД № 10642/2019г. о описа на СРС, Наказателно отделение, 101 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.